

IN MEMORIAM
LIVIU MIHĂILESCU
(6 mai 1935 – 4 ianuarie 1996)

Liviu Mihăilescu s-a născut la 6 mai 1935 în comuna Independența (satul Găunești), județul Călărași. A absolvit liceul Știrbei Vodă din Călărași și Facultatea de Istorie-Geografie la Universitatea București (1968). Între anii 1968-1990 a fost muzeograf, muzeograf principal și șef de secție la Muzeul Brăilei. A scris numeroase articole publicate în presa locală și în reviste de specialitate. Dintre acestea amintim: *Rășnițele de pământ și rășnițele de piatră*, în Istros I, Brăila, 1980; *Așezările omenеști din aspectul etnocultural brăilean al zonei de continuitate românească Dunărea de jos*, Istros, II-III, Brăila, 1983; *Obiceiuri populare în aspectul etnocultural brăilean al zonei de continuitate românească Dunărea de jos*, „Istros” II-III; *O nouă realizare pe harta muzeografică a județului Brăila – Secția de Etnografie și Artă populară a Muzeului Brăilei*, „Istros” IV, Brăila, 1985, *Meșteșuguri tradiționale românești*, Istros, VI, Brăila, 1992;

Muzeul și patrimoniul său etnografic. Modalități de investigare a patrimoniului virtual și de folosire a patrimoniului existent, „Studii de etnografie și folclor din zona Brăilei”, Brăila, 1975.

În anul 1979, a publicat lucrarea *Catalogul colecțiilor de etnografie și artă populară ale Muzeului Brăilei*. În urma cercetărilor de teren a evidențiat un patrimoniu specific zonei Brăilei, zonă considerată până atunci o „pată albă” pe harta etnografică a României.

Primele cercetări cu caracter aplicativ, i se datorează tot regretatului profesor Liviu Mihăilescu. Campaniile din anii 1970-1975 au scos la iveală numeroase obiecte din domeniul ocupațiilor tradiționale, în special legate de pescuit: monoxile folosite la transportul pe apă și instrumentarul propriu-zis, alcătuit din ostii, harpoane, plase de diferite tipuri și capcane. Ca element de originalitate se poate menționa *masa pescarului la otac*. S-au descoperit numeroase unelte agricole și meșteșugărești, rarități la nivelul patrimoniului național. Continuitatea păstoritului, și mai ales păstoritul transhumant a fost atestată prin vechimea unor piese datate 1857 sau 1888. Un loc aparte îl ocupă meșteșugurile casnice, reprezentate prin varietatea textilelor de interior: scoarțe, ștergare, obiecte de port etc. Numărul mare de piese achiziționate sau donate au constituit primele colecții etnografice ale Muzeului Brăilei.

Importanța științifică deosebită a colecțiilor a determinat deschiderea la 1 iunie 1976, a primei expoziții cu caracter permanent, în clădirea situată pe strada Galați nr. 4 (demolată între anii 1983-1984). În spațiul destinat expunerii, s-au folosit procedee muzeotehnice clasice, panouri din material lemnos, acoperite cu materiale textile. Mărimea și compartimentarea sălilor nu au permis o expunere a pieselor de mari dimensiuni.

În anii următori, numărul colecțiilor a crescut ceea ce a impus o regândire a tematicii expoziției de bază, care avea să fie deschisă la 20 mai 1984, într-un spațiu mai generos, în Grădina Publică. Pe lângă expunerea pavilionară, s-a inaugurat și un mic „muzeu” în aer liber cu obiective specifice zonei, alcătuint o gospodărie tradițională.

Din nefericire, timpul nu i-a mai permis etnografului Liviu Mihăilescu să-și realizeze proiectele (unul dintre acestea viza realizarea unei baze de date comune pentru Zona Dunării de Jos).

La 4 ianuarie 1996 a plecat pe drumul fără întoarcere. Întreaga sa viață dedicată cercetării etnografice este un model de consecvență și dăruire.

BIBLIOGRAFIE:

Toader Buculei, *Prezențe brăilene în spiritualitatea românească*, Editura „Ex Libris”, Brăila, 2004.

Gabriela Cloșcă

(Articol din “ANALELE BRĂILEI”, serie nouă, an X, nr. 10, Editura “Istros” a Muzeului Brăilei, Brăila, 2010, p. 179-180)